

wan på det her område, men ikke som observatør i WHO?

Det undrer mig også meget, at det ikke er lykkedes at skaffe et flertal her i salen for det.

Det er jo klart, at det ikke bare er et spørgsmål om, at man kan stå og sige: Jamen Taiwan blev inddraget i SARS-krisen. Det er klart, for det havde været det gale vanvid, hvis man ikke havde gjort det. Men det at have en observatørstatus betyder selvfølgelig, at man hele tiden kan følge fuldt ud med, og at man i øvrigt også kan bidrage, og Taiwan har faktisk et ganske fremragende sundhedsvæsen. Så jeg må sige, at jeg ikke synes, regeringens argumentation hænger ordentligt sammen på det her område.

Jeg synes, det er for frygtsommeligt, og jeg synes også, at de partier, som støtter regeringen i det her, går meget langt i deres frygtsomhed over for det store Fastlandskina.

Jeg kunne forstå den frygtsomhed, hvis man sagde, at det var en regulær optagelse i WHO, men det er det jo ikke, det er en observatørstatus, og det er jo netop her, hvor man siger, jamen vi må finde en lidt elegant måde, hvorpå vi kan få inddraget Taiwan fuldt ud, både så de kan være med som en del af at være fuldt informeret om, hvad man gør på sundhedsområdet for at forebygge epidemier og andre smitsomme sygdomme, og også for at Taiwan kan bidrage med den sundhedsfaglige viden, som de rent faktisk sidder inde med. Jeg synes, at det er bemærkelsesværdigt, at der er denne modsætning mellem, hvad man gør med hensyn til WTO, og hvad man gør med hensyn til WHO.

Kl. 10.40

Jeg synes – og SF synes – at det ville være en god håndsrækning til Taiwan, som jo rent faktisk har formået at gennemføre en demokratisk udvikling. Fra at have været en diktaturstat har de over 15 år formået at bringe en demokratisk udvikling igennem i Taiwan, som faktisk er nået meget langt. Der er stadig væk skønhedspletter, bevares, men når man ser det i forhold til Fastlandskina, må man sige, at det er uendelig små skønhedspletter: Der er ikke fangeleje; der er ikke alle de ting, vi ved der er i det store og stærke Kina.

Det må vel for pokker også være vigtigt for et lille demokratisk land som Danmark at signalere på alle de måder, man kan komme til, at man selvfølgelig støtter stater, som gennemgår en demokratisk proces, og som oven i købet har formået at gøre det uvoldeligt, hvad jeg egentlig synes er ganske imponerende.

Så jeg vil godt have ministeren til at forholde sig til: Hvorfor er der denne her modsætning mellem det, der sker på WTO-området, og det, der sker på WHO-området?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 25 (DF, SF, EL og KD) stemte for, 73 (V, S, KF og RV) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til børn med psykisk syge forældre.

Af Jette Bergenholz Baurtrup (S) og Sandy Brinck (S).

(Fremsat 22/10 2003. Første behandling 18/11 2003. Betænkning 29/4 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jette Bergenholz Baurtrup (S):

Med det her forslag kan man jo netop bryde den negative sociale arv, ikke bare i tale, men også i handling. Derfor vil jeg også godt sige tak både til Enhedslisten, Det Radikale Venstre og SF, som jo ønsker at stemme for det her forslag. De vil noget for børnefamilierne.

Det undrer mig meget, at regeringen, som jøtaler så meget om at bryde den negative sociale arv, ikke kan godkende netop det her forslag. Det er jo et forslag, hvor man drager omsorg for børn, hvor man går ind omkring de børn, hvis forældre er psykisk syge. Det er børn, som mange gange er de stille børn, som man ikke lægger mærke til. Men der er ikke nogen koordinator; der er ikke nogen til at tage over; der er ikke nogen til at være med til det forebyggende eller det omsorgsmæssige.